

Konvention nr. 119 om sikring af maskineri.

Den som *bilag 2* aftrykte konvention nr. 119 om sikring af maskineri blev vedtaget på den 47. internationale arbejdskonference i Geneve i 1963.

Til konventionen er knyttet en henstilling, indeholdende mere detaljerede regler om sikring af maskineri.

Efter artikel 1 i konventionen omfatter denne alle maskiner, der ikke drives manuelt, hvad enten de er nye eller brugte. Manuelt drevne maskiner omfattes kun, såfremt der af den kompetente myndighed i det enkelte medlemsland træffes bestemmelse herom efter forhandling med vedkommende arbejdsgiver- og arbejderorganisationer.

De maskiner, der omfattes af konventionen, må efter dennes artikel 2 ikke sælges eller udlejes og må, i det omfang den kompetente myndighed bestemmer, ej heller på anden måde overdrages eller udstilles, uden at alle farlige dele er forsvarligt afskærmet.

Ansvar for overholdelsen af bestemmelserne i artikel 2 påhviler efter konventionens artikel 4 som hovedregel den der sælger, udlejer eller på anden måde overdrager eller udstiller maskinerne.

Konventionens artikel 6 foreskriver endvidere forbud mod anvendelse af maskiner, hvis farlige dele ikke er tilstrækkeligt afskærmet.

Efter konventionens artikler 5 og 9 kan der af den enkelte medlemsstat fastsættes adgang til midlertidig dispensation fra reglerne i artiklerne 2 og 6. Varigheden af en sådan midlertidig dispensation må i intet tilfælde overstige 3 år regnet fra det tidspunkt, da konventionen træder i kraft for den pågældende medlemsstat.

Konventionens bestemmelser finder efter artikel 17 anvendelse inden for alle grene af erhvervslivet, medmindre en medlemsstat ved en erklæring afgivet i forbindelse med ratifikationen begrænser konventionens anvendelsesområde nærmere.

Efter artikel 19 i konventionen skal denne træde i kraft 1 år efter det tidspunkt, da 2 medlemsstaters ratifikation er indregistreret af Det internationale Arbejdsbureau, hvilket skete den 21. april 1965. Derefter træder konventionen i kraft for hver enkelt medlemsstat 1 år efter, at dens ratifikation er blevet indregistreret. Konventionen er hidtil blevet ratificeret af 19 lande, deriblandt Finland og Sverige.

Medens en ratifikation af konventionen ikke var forenelig med bestemmelserne i lovgivningen om arbejderbeskyttelse i dennes hidtidige affattelse, er der efter gennemførelsen af lov nr. 245 af 13. juni 1968 om ændring af lov om almindelig arbejderbeskyttelse, lov nr. 246 af 13. juni 1968 om ændring

af lov om arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed samt lov nr. 247 af 13. juni 1968 om ændring af lov om arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri, der er trådt i kraft den 1. april 1969, åbnet mulighed for dansk tiltrædelse af konventionen, idet arbejderbeskyttelseslovgivningens regler om leverandørers, sælgeres og udstilleres ansvar for maskiners indretning m. v. ved de nævnte ændringslove er udvidet til at omfatte udstilling til leje samt ikke-erhvervs-mæssigt salg af utilstrækkeligt sikret maskineri.

Da konventionen imidlertid efter dens artikel 17 har et videre anvendelsesområde end bestemmelserne i den danske lovgivning om arbejderbeskyttelse, idet denne lovgivning ikke omfatter arbejde, der udføres af søfolk og som må henføres til skibstjeneste, arbejde om bord på skibe (med visse undtagelser) samt fiskeri og luftfartstjeneste, vil det være påkrævet, at der i overensstemmelse med den nævnte konventionsbestemmelse ved ratifikationen afgives erklæring om, at konventionen — for så vidt angår skibstjeneste og arbejde ombord på skibe (herunder fiskefartstøjer) konventionens afsnit II — ikke kommer til anvendelse på maskiner, der anvendes inden for de nævnte arbejdsområder.

Konvention nr. 120 om hygiejne i handels- og kontorvirksomheder.

Den som *bilag 3* aftrykte konvention om hygiejne i handels- og kontorvirksomheder blev vedtaget på den 48. internationale arbejdskonference i Geneve i 1964.

Til konventionen er knyttet en henstilling indeholdende mere detaljerede regler om hygiejne i handels- og kontorvirksomheder.

Efter artikel 1 i konventionen finder dens bestemmelser anvendelse på handelsvirksomheder, på virksomheder, institutioner eller administrative organer, hvor de ansatte hovedsagelig er beskæftiget ved kontorarbejde samt på sådanne afdelinger af andre virksomheder, hvor de ansatte hovedsagelig er beskæftiget ved handelsvirksomhed eller kontorarbejde, for så vidt disse afdelinger ikke er omfattet af nationale love eller administrative forskrifter eller andre ordninger vedrørende hygiejne i industri, miner, transport eller landbrug.

Nærmere angivne typer af de i artikel 1 omhandlede virksomheder og institutioner m. v. kan ifølge konventionens artikel 2 af vedkommende myndighed undtages fra konventionens bestemmelser eller nogle af disse såfremt forholdene eller beskæftigelsesvilkårene måtte tale herfor.

I konventionens afsnit II (artiklerne 7-19) er der fastsat bestemmelser om de sundhedsmæssige